

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΟΜΕΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΝΤΑΞΗΣ

Το νέο νομοσχέδιο που έχει εξαγγείλει το υπουργείο υγείας αναφορικά με τον τομέα της πρόληψης και αντιμετώπισης των εξαρτήσεων, έχει πυροδοτήσει πλήθος κινητοποιήσεων από τους εργαζομένους, τους χρήστες των υπηρεσιών και τις οικογένειες αυτών. Συνοπτικά, το νομοσχέδιο προβλέπει τη συγχώνευση όλων των φορέων : ΚΕΘΕΑ, ΟΚΑΝΑ, ΙΒΑΝΩ κ.α, σε έναν κεντρικό φορέα, τον ΕΟΠΑΕ (Εθνικός Οργανισμός Πρόληψης και Αντιμετώπισης των Εξαρτήσεων), ο οποίος θα αποτελεί Ν.Π.Ι.Δ. δηλαδή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Δηλαδή, το σύνολο των διαφορετικών, δημοσίων και τοπικών δομών, που ασχολούνται με την παροχή βοήθειας για τις εξαρτήσεις θα υπάγονται σε ένα κεντρικό, γραφειοκρατικό και ελεγχόμενο από ιδιώτες φορέα.

Το σχέδιο αυτό, το οποίο έρχεται μετά τη θεσμοθέτηση της κατάργησης του αυτοδιοίκητου του ΚΕΘΕΑ, επιχειρεί την διάλυση των υπάρχοντων θεραπευτικών δομών και τον πλήρη κρατικό έλεγχο σε αυτές. Οι υπάρχουσες δομές παρά τη διαρκή υποχρηματοδότηση και υποστελέχωση τους, προσφέρουν ένα πλήθος θεραπευτικών επιλογών και προσεγγίσεων, βάσει των οποίων μπορεί ελεύθερα οποιοσδήποτε χρήστης να ζητήσει βοήθεια ανάλογα με τις ανάγκες και επιθυμίες του. Με τον ΕΟΠΑΕ, καταργείται η ελεύθερη επιλογή προγράμματος από όσους το έχουν ανάγκη και αντ' αυτού, μια ειδική επιτροπή γραφειοκρατών θα παραπέμπει το άτομο όπου κρίνει αυτή. Με τον τρόπο αυτό, προχωράει περαιτέρω η αντιμετώπιση των χρηστών ως αρρώστων, χωρίς δικαίωμα επιλογής και συνδιαμόρφωσης της θεραπείας τους, αφαιρώντας την κοινωνική διάσταση της απεξάρτησης, γεγονός βαθιά αντιεπιστημονικό όπως δηλώνουν και οι εργαζόμενοι.

Η αποκεντρωμένη και ανθρωποκεντρική προσέγγιση που ακολουθείται -με όσα εμπόδια και ανεπάρκειες έχει-, θα αντικατασταθεί από ένα νεοφιλελεύθερο, νοσοκομειακό μοντέλο που βλέπει τους χρήστες σαν ποσοστά, που το μόνο που χρειάζονται είναι τα κατάλληλα logistics. Παράλληλα, με τη συγχώνευση αυτή, η κυβέρνηση επιχειρεί την εξαφάνιση ως οντότητες, ιστορικών δομών απεξάρτησης, όπως ο ΟΚΑΝΑ και το

18ΑΝΩ, που μέσα από μια μακρόχρονη πορεία στον χώρο έχουν γίνει κυριολεκτικά συνώνυμο της στήριξης και σωτηρίας από πολύ δύσκολες καταστάσεις, πολλών ανθρώπων που τους χρειάστηκαν και βρήκαν μέσα από κει δύναμη και νόημα να συνεχίσουν τις ζωές τους, αποφασίζοντας μόνοι τους πότε θα πάνε και τι βοήθεια χρειάζονται. Τέλος, τόσο η ίδρυση του ΕΟΠΑΕ ως ιδιωτικό πρόσωπο, αλλά και οι ανεπάρκειες στις δομές απεξάρτησης, που θα προκύψουν κυρίως στην επαρχία, θα ανοίξουν ρητά τον δρόμο στην περαιτέρω ιδιωτικοποίηση και της ψυχικής υγείας όπως προτρέπει και το νομοσχέδιο. Ενισχύει δηλαδή, τους ταξικούς φραγμούς και στοχεύει να βγάλει κέρδος από τα ήδη ταξικά αποκλεισμένα και εξαθλιωμένα άτομα, όπως είναι οι χρήστες και οι οικογένειές τους.

Το νομοσχέδιο αυτό, αποτελεί μία ακόμα περίπτωση που το κράτος είναι πρόθυμο να σαρώσει κάθε τι δημόσιο και κοινωνικό προς όφελος των ιδιωτών, αγνοώντας πλήρως τις κοινωνικές ανάγκες και τις αντιρρήσεις των άμεσα εμπλεκομένων. Αποφασίζουν να διαλύσουν το έργο και την παροχή φροντίδας, για την απεξάρτηση, ενός βαθιού κοινωνικού προβλήματος, οι υπουργοί σκουπίδια χρυσοχοΐδης και άδωνις διορίζοντας διευθυντές-κηφήνες να διαχειρίζονται τις τύχες βασανισμένων ανθρώπων και των οικογενειών τους και τον κόπο και την προσφορά προσωπικού και εθελοντών

Ζούμε σε μια χώρα που οι εξαρτήσεις σε τζόγο, αλκοόλ και ναρκωτικές ουσίες αφορούν μεγάλο μέρος της κοινωνικής βάσης. Συνθήκη η οποία όπως φαίνεται, εντάθηκε την περίοδο της καραντίνας και των κρατικών απαγορεύσεων. Οι στοιχηματικές εταιρείες από τη μια, οι οποίες πλουτίζουν συνεχώς, ανελίσσονται σε σημαντικούς παίκτες του εγχώριου κεφαλαίου κάνοντας μάλιστα πολυδιαφημισμένο κοινωνικό έργο και εξαγωγή των υπηρεσιών τους στο εξωτερικό και τα κυκλώματα διακίνησης ναρκωτικών από την άλλη, να σχετίζονται ολοένα και περισσότερο με μεγαλοστελέχη της ελ ας, δημιουργώντας ισχυρούς μαφιόζικους παρακρατικούς μηχανισμούς, που σκοτώνονται σχεδόν καθημερινά στους δρόμους. Έτσι η διάλυση της απεξάρτησης και το σπρώξιμο των χρηστών σε ιδιώτες και σε αποκλειστικά νοσοκομειακές θεραπείες με υποκατάστατα, συμπληρώνει ένα ακόμα καθεστώς καταστολής, αυτή τη φορά φαρμακευτικής. Το κράτος θέλει πολίτες υπηκόους που θα τζογαρούν τα ψίχουλα που παίρνουν για μισθό ενώ κάθονται αποχαυνωμένοι στον καναπέ τους. Άλλωστε για αυτούς, όποιος δεν παράγει κέρδος, είναι πιο αδύναμος, είναι τοξικοεξαρτημένη, οροθετικός, χωρίς χαρτιά, δεν έχει και πολλή αξία. Η επίθεση στην απεξάρτηση ακόμα είναι μια ακόμα επίθεση στην κοινωνική βάση. Για να αυξήσουν τα κέρδη τους, καταστρέφουν μια ακόμα φορά τις ζωές μας. Χρέος μας να τους γίνουμε εμπόδια.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΩΝ ΤΩΝ ΔΟΜΩΝ ΑΠΕΞΑΡΤΗΣΗΣ

Χειρονομία-Αντιεξουσιαστική Κίνηση